

UVOD

Pedagoška praksa učenja ruskog jezika u našoj zemlji je, svakako, starija nego teorija o tom učenju. To je, međutim, slučaj i sa učenjem bilo kog jezika u bilo kojoj zemlji.

Ruski jezik se u masovnoj školi (osnovnoj i srednjoj) uči kao strani jezik tek posle drugog svetskog rata. Stoga je metodika nastave ruskog jezika kao stranog relativno mlađa disciplina.

Oslanjajući se u velikoj meri na didaktičku teoriju i tradiciju nastave stranih jezika, na opšte i posebne metodičke stranih jezika, metodika nastave ruskog jezika mogla je da izbegne neke greške a da usvoji najbolja iskustva stečena tokom četiri veka nastave stranih jezika (ako vreme računamo od Jana Amosa Komenskog).

Bilo je pokušaja da se metodika nastave stranog jezika (i ruskog takođe) podvrgne lingvizaciji, psihologizaciji, didaktizaciji, a u novije vreme i kibernetizaciji.

Danas se metodika nastave ruskog jezika razvija kao interdisciplinarna nauka.

Potrebno je da nastavnik-praktičar poznaje metodiku ne samo kao ukupnost metodskih postupaka nego i kao teoriju nastave i nauku. Osnova teorije nastave su istraživanja koja vode otkrivanju i utvrđivanju zakonitosti nastave, formiranju sistema pojmovra.